גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב **בארה"ק**
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

מוצאי שב"ק	הדלקת הנרות	
5:50	4:10	אלעד
5:53	4:01	בית שמש
5:50	4:18	בני ברק
5:46	4:07	טבריה
5:46	3:54	יבנאל
5:49	4:03	ירושלים
5:50	4:08	מודיעין עילית
5:46	4:04	צפת

פרשת ויצא, י"א כסליו, שנת תשפ"ז לפ"ק | *שנה 16, גליון 9 (774)*

שיעורים כסדרן: נ"ך: ישעי' ט' | בבלי: ערכין ד' | ירושלמי: סנהדרין ל"ג | תוספתא: תמורה ב' | רמב"ם: מאכלות אסורות י"א

וָאֵרֶט עַל הַפָּרָשָׁה

וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו.

יַעֲקֹב אָבִינוּ הָלַךְ לִישׁוֹן, הוּא לָקַח אֲבָנִים וְשָׂם אוֹתָן לְיַד הָרֹאשׁ שֶׁלּוֹ, אוֹמֵר רַשִׁ"י שֶׁהָאֲבָנִים נַעֲשׂוּ אַחַר כָּךְ אֶבֶן אַחַת גְּדוֹלָה, וְזֶה מַה שֶּׁכָּתוּב בְּהֶמְשֵׁךְ: **"וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹקִים"**, אוֹמֵר רַשִׁ"י כְּמוֹ הַתַּרְגּוּם: **"דִּי אֱהֵי פָּלַח עֲלָהּ קֳדָם ה'"**, עִם הָאֶבֶן הַזֹּאת הוּא יַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

חַז"ל אוֹמְרִים (יְלַקּוּט שִׁמְעוֹנִי) שֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ לָקַח שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה אֲבָנִים, כְּנֶגֶד שְׁנֵים עָשָׂר בָּנָיו, שְׁנַיִם עָשָׂר הַשְּׁבָטִים הַקְּדוֹשִׁים. זֶה בָּא לִרְמֹז לָנוּ שֶׁאָדָם יִקַּח אֶת הַיְלָדִים שֶׁלּוֹ וְלַעֲבֹד אִתָּם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. אָדָם אוֹהֵב לַעֲשׂוֹת חֶסֶד מִחוּץ לַבַּיִת, הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלּוֹ מַפְרִיעִים לוֹ, אֵין לוֹ סַבְלָנוּת אֲלֵיהֶם, אֵין לוֹ עֲצַבִּים לַעֲנוֹת עַל הַשְּׁאֵלוֹת הַיַּלְדוּתִיּוֹת שֶׁלָּהֶם, לְהִתְעַסֵּק אִתָּם, לְשׂוֹחֵחַ אִתָּם, אֲבָל הָאֱמֶת הִיא שֶׁזּוֹ עֲבוֹדַת הַשֵּׁם הֲכִי גְּדוֹלָה, לָשֶׂבֶת עִם הַיְלָדִים, לְבַלּוֹת עִם הַיְלָדִים, לַעֲנוֹת עַל כָּל הַקֻּשְׁיוֹת שֶׁלָּהֶם, בַּמִּדָּה הֲכִי גְּדוֹלָה שֶׁל סַבְלָנוּת, וְכָךְ הֵם יִגְדְּלוּ לִהְיוֹת יְהוּדִים כְּשֵׁרִים גְּדוֹלִים, וְיִרְאוּ מֵהֶם הַרְבֵּה נַחַת.

חִנּוּךְ זֶה לֹא דָּבָר קַל, חִנּוּךְ זוֹ מְלָאכָה הֲכִי קָשׁוֹת שֶׁיֵּשׁ לִיהוּדִי, אֲבָל בַּסּוֹף קוֹצְרִים פֵּרוֹת יָפִים. יֵשׁ שְׁתֵּי דְּרָכִים בַּחַיִּים, דֶּרֶךְ אַחַת הִיא קְצָרָה וַאֲרֻכָּה – עוֹשִׂים לְעַצְמֵנוּ קַל בְּתְחִלַּת הַחַיִּים, לֹא מַשְׁקִיעִים כֹּחוֹת בַּחִנּוּךְ, לֹא מִתְעַסְּקִים אִתָּם, אֶלָּא מְחַפְּשִׂים אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַפְטֵר מִלְּבַלּוֹת עִם הַיְלָדִים. זֶה בֶּאֱמֶת קָצָר, אֲבָל אַחַר כָּךְ זֶה אָרֹךְ, כִּי יִתְחָרְטוּ. וְיֵשׁ דֶּרֶךְ אֲרֻכָּה וּקְצָרָה – עוֹבְדִים קָשֶׁה אִתָּם, עוֹנִים לָהֶם עַל הַקֻּשְׁיוֹת שֶׁלָּהֶם, יֵשׁ סַבְלָנוּת לַסִּפּוּרִים שֶׁלָּהֶם וְכוּ', וְאָז אַחַר כָּךְ זֶה יִהְיֶה קָצָר. יְלָדִים לֹא צְרִיכִים תּוֹרוֹת וִילָדִים לֹא מְבִינִים תּוֹרוֹת, יְלָדִים אוֹהֲבִים לִשְׁמֹעַ סִפּוּרִים יָפִים. לָכֵן תָּכִין לְךָ סִפּוּרִים יָפִים לְסַפֵּר, וְתִרְאֶה אֵיךְ כֻּלָּם יַקְשִׁיבוּ לְךָ.

רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בָּנִים, חֵלֶק ב', סִימָן ב): **"סְגֻלָּה לְבָנִים לְהַקְטִין עַצְמוֹ"**; מוֹהֲרָא"ש מַסְבִּיר אֶת זֶה, שֶׁכְּשֶׁמַּקְטִינִים אֶת עַצְמֵנוּ וְיוֹרְדִים לָרָמָה שֶׁל הַיְלָדִים; מְשַׂחֲקִים אִתָּם, מְסַפְּרִים לָהֶם סִפּוּרִים, מִתְעַנְיְנִים בְּמַה שֶּׁהֵם עוֹשִׂים, אֲזַי מַצְלִיחִים אִתָּם מְאֹד.

כְּשֶׁמְּלַמֵּד רוֹצֶה לְהַחְדִּיר בַּיְלָדִים יִרְאַת שָׁמַיִם וּמוּסָר, יֵשׁ שְׁתֵּי דְּרָכִים; אוֹ לָקַחַת סֵפֶר מוּסָר וְלִלְמֹד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק וְכוּ', שֶׁאָז רַק כַּמָּה יְלָדִים יַקְשִׁיבוּ, כִּי לֹא כָּל הַיְלָדִים מִתְעַנְיְנִים וְכוּ', אוֹ שֶׁיֵּשׁ מְלַמֵּד חָכָם שֶׁמַּתְחִיל כָּךְ: "יְלָדִים, הַיּוֹם אֲנִי רוֹאֶה שֶׁאַתֶּם מְאֹד טוֹבִים, אָז אֲסַפֵּר לָכֶם סִפּוּר מְעַנְיֵן מְאֹד". וּכְשֶׁהוּא מְסַפֵּר אֶת הַסִּפּוּר הוּא מַקְפִּיד לִשְׁזֹר מוּסָר בְּתוֹךְ הַסִּפּוּר וְכוּ', שֶׁאָז כָּל הַיְלָדִים מַקְשִׁיבִים. כִּי כָּל יֶלֶד רוֹצֶה לִשְׁמֹעַ סִפּוּר, וְלֹא רַק יֶלֶד, אֶלָּא אֲנָשִׁים מְבֻגָּרִים – כָּל אֶחָד מַקְשִׁיב לְסִפּוּר; לָכֵן, **אִם אַתָּה רוֹצֶה שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלְּךָ יֵשְׁבוּ בְּשַׁלְוָתָן הַשַּׁבָּת, תָּכִין לְךָ סִפּוּרִים, וְהַיְלָדִים שֶׁלְּךָ יַקְשִׁיבוּ לְךָ.**

כְּשֶׁיֵּשׁ כְּבָר יְלָדִים בּוֹגְרִים יוֹתֵר אֶפְשָׁר אֲפִילּוּ לְסַפֵּר חֲדָשׁוֹת וְלִשְׁזֹר בָּהֶן אֱמוּנָה וּמִדּוֹת טוֹבוֹת; רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן נב): **"מִכָּל הַדְּבָרִים צוֹעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וַאֲפִילּוּ מִסִּפּוּרֵי הַגּוֹיִים צוֹעֵק גַּם כֵּן כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ".** (שְׁעוּר לֵיל שִׁשִּׁי וַיֵּצֵא תשפ"ה, עָצְתוֹ אֱמוּנָה מִשְּׁפָטִים תשע"ח)

מוֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר

עוֹלִים וְיוֹרְדִים

בְּפָרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים (בְּרֵאשִׁית כח, יב): "וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹקִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ", יַעֲקֹב אָבִינוּ חָלַם שֶׁלְּיָדוֹ עוֹמֵד סֻלָּם עַד הַשָּׁמַיִם, וּמַלְאָכִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ; לְכְאוֹרָה צָרִיךְ לִהְיוֹת הָפוּךְ, הַמַּלְאָכִים נִמְצָאִים בַּשָּׁמַיִם, וְהָיָה צָרִיךְ לִכְתֹּב "יוֹרְדִים וְעוֹלִים".

אֶפְשָׁר לוֹמַר עִם הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ זַ"ל, רַבֵּנוּ אוֹמֵר (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן עד): "לִפְעָמִים אֵין לְהָאָדָם שׁוּם הִתְלַהֲבוּת בְּהַתְּפִלָּה", כְּמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ הַנְּגִיוֹן 'עֶסֶן עֶסְט זִיךְ, שְׁלָאפֶן שְׁלָאפְט זִיךְ – וָואס זָאל מֶען טוּן אַז עֶס דַאוֶוענְט זִיךְ נִישְׁט', (לֶאֱכוֹל, אוֹכְלִים, לִישׁוֹן, יְשֵׁנִים - אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת שֶׁאֵין חֵשֶׁק לְהִתְפַּלֵּל) אוֹמֵר רַבֵּנוּ, שֶׁאָדָם

<<<<

מילה של התחזקות

הַשָּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ אֶת הַסִּפּוּר שֶׁיַּעֲקֹב אָבִינוּ חוֹלֵם שֶׁלְּיָדוֹ מֻנָּח סֻלָּם שֶׁעוֹלֶה עַד הַשָּׁמַיִם; זֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד, שֶׁאֲפִילּוּ אִם נָפַלְנוּ, אֲנַחְנוּ עַל הָאָרֶץ, יְשֵׁנִים, חוֹלְמִים - יֵשׁ לָנוּ דֶּרֶךְ לְהַגִּיעַ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי שֶׁמְּדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ עַל מַה שֶּׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים. (עָצְתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּצֵא תשפ"ז)

מִכְתָּב מֵרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

יוֹם הוּלֶדֶת חֲמִשִּׁים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם א' פָּרָשַׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ח מַרְחֶשְׁוָן, שְׁנַת ה'תשפ"ז קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב.

אַתֶּם שׁוֹאֲלִים מַה כְּדַאי, מַה טּוֹב – כְּשֶׁמַּגִּיעִים לַשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁים לְקַבֵּל עַל עַצְמְכֶם – בְּתוֹר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵבִיא אֶתְכֶם עַד כָּאן וְנָתַן לָכֶם חַיִּים כָּל כָּךְ יָפִים וּמְאֻשָּׁרִים.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (אָבוֹת ה, כא): "בֶּן חֲמִשִּׁים לְעֵצָה", כְּשֶׁמַּגִּיעִים בַּחַיִּים לַשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁים – יְכוֹלִים לָתֵת עֵצוֹת לָאֲחֵרִים; כִּי כְּבָר רָאוּ הַרְבֵּה בַּחַיִּים, כְּבָר עָבְרוּ הַרְבֵּה בַּחַיִּים, אָז יְכוֹלִים לָתֵת עֵצוֹת טוֹבוֹת לָאֲחֵרִים; לָכֵן תִּתְחַזְּקוּ מְאֹד בָּעִנְיָן הַזֶּה לְהַקְשִׁיב וּלְחַזֵּק נָשִׁים אֲחֵרוֹת, קַל וָחֹמֶר נָשִׁים צְעִירוֹת שֶׁעֲדַיִן לֹא מִסְתַּדְּרוֹת, הֵן לֹא יְכוֹלוֹת לְהִסְתַּדֵּר עִם הַיְלָדִים הַקְּטַנְטַנִּים; תְּנוּ לָהֶן עֵצָה טוֹבָה, לְחַזֵּק אוֹתָן, לְהַגִּיד לָהֶן שֶׁזֶּה מִשְׁתַּלֵּם, וְזֶה נִהְיֶה יוֹתֵר קַל, וְרַק הַיְלָדִים נִשְׁאָרִים מֵהָאָדָם; עוֹבְרוֹת הַשָּׁנִים, מִתְבַּגְּרִים, מַה נִּשְׁאָר? רַק דּוֹרוֹת, וְשֶׁבַּהַתְחָלָה בֶּאֱמֶת קָשֶׁה, אֲבָל זֶה מִשְׁתַּלֵּם.

כְּמוֹ כֵּן תַּקְשִׁיבוּ לַנָּשִׁים שֶׁנֶּאֱנָחוֹת שֶׁהַבְּעָלִים לֹא מַגִּיעִים הַבַּיְתָה וְהַבְּעָלִים לֹא עוֹזְרִים וְכוּ'; תְּנוּ לָהֶן עֵצוֹת טוֹבוֹת שֶׁלֹּא יִפָּתְחוּ צִפִּיּוֹת מֵהַבַּעַל, כָּךְ הֵן לֹא יִתְמוֹטְטוּ, תְּחַזְּקוּ אֶת הַנָּשִׁים שֶׁבִּמְצָרִים הָיָה כָּךְ, הַבְּעָלִים לֹא הִגִּיעוּ הַבַּיְתָה, בְּכָל זֹאת הַנָּשִׁים הַקְּדוֹשׁוֹת הַמְשִׁיכוּ לִבְנוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְגַם עַכְשָׁו בַּגָּלוּת, הַנָּשִׁים שֶׁבַּעֲלֵיהֶן לֹא מַגִּיעִים הַבַּיְתָה וְלֹא עוֹזְרִים, כְּשֶׁהַנָּשִׁים הָאֵלּוּ לֹא מִתְמוֹטְטוֹת, הֵן מַמְשִׁיכוֹת לְנַהֵל אֶת הַבַּיִת בְּשִׂמְחָה – מָשִׁיחַ יַגִּיעַ רַק בִּזְכוּתָן.

עוֹד דָּבָר תְּקַבְּלוּ עַל עַצְמְכֶם, "בֶּן חֲמִשִּׁים לְעֵצָה", 'חֲמִשִּׁים אוֹתִיּוֹת 'שִׂמְחִים', לְשַׂמֵּחַ אֲחֵרִים; כְּשֶׁמַּגִּיעִים לַמָּקוֹם הַזֶּה בַּחַיִּים, לַשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁים – הָעֵצָה הִיא 'בֶּן חֲמִשִּׁים'; לְחַיֵּךְ, לִשְׂמוֹחַ וּלְשַׂמֵּחַ אֲחֵרִים, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה, וּלְחַפֵּשׂ אֶת הַטּוֹב שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, לֹא לָתֵת שֶׁהַקְּשָׁיִים בַּחַיִּים יִסְחֲבוּ מַטָּה אֶת הָאָדָם לִדְאָגוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה, כְּפִי שֶׁרַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב, סִימָן כד), שֶׁלְּכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַקְּשָׁיִים שֶׁלּוֹ בַּחַיִּים שֶׁגּוֹרְמִים לוֹ לִהְיוֹת מְמֻרְמָר וּמְדֻכָּא, וּצְרִיכִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּכָל הַכּוֹחוֹת לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַשֵּׁם יַעְזֹר שֶׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

(עֻצְתּוֹ אֱמוּנָה תּוֹלְדוֹת תשפ"ז)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

סג. מִי שֶׁבּוֹשׁ עַל עֲוֹנוֹתָיו, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ צְדָקָה.

מוֹהֲרָא"שׁ מִסַּפֵּר <<<< המשך

לֹא יְחַכֶּה עַד שֶׁיֵּרֵד רֶגֶשׁ מִלְמַעְלָה וְאָז יִתְפַּלֵּל, אֶלָּא שֶׁיַּעֲשֶׂה כְּאִילּוּ יֵשׁ לוֹ רֶגֶשׁ, שֶׁיַּתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל וְיַעֲשֶׂה כְּאִילּוּ יֵשׁ לוֹ חֵשֶׁק, עַד שֶׁזֶּה יַהֲפֹךְ לְחֵשֶׁק אֲמִתִּי.

רַבֵּנוּ נוֹתֵן דּוּגְמָא, "לִפְעָמִים שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה לְעַצְמוֹ רֹגֶז", אָדָם עוֹשֶׂה אֶת עַצְמוֹ רְצִינִי עַד שֶׁהוּא בֶּאֱמֶת נִהְיֶה בְּכַעַס, "כְּמוֹ כֵן מַמָּשׁ בַּקָּדֻשָּׁה בְּעִנְיַן הַתְּפִלָּה", גַּם בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם צָרִיךְ אָדָם לַעֲשׂוֹת כְּאִילּוּ יֵשׁ לוֹ רֶגֶשׁ, "צְרִיכִים לִפְעָמִים לַעֲשׂוֹת לְעַצְמוֹ רֹגֶז, וְיַעֲשֶׂה לוֹ חֲמִימוּת וְתַבְעֶרֶת הַלֵּב בְּדִבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, אַזּוֹי וויא אַייְנֶר שְׁנִיצְט זִיךְ אַ רֹגֶז, וְעַל יְדֵי זֶה יָבוֹא אַחַר כָּךְ בֶּאֱמֶת לְהִתְלַהֲבוּת וַחֲמִימוּת הַלֵּב בְּהַתְּפִלָּה, וְיִזְכֶּה שֶׁיִּבְעַר לִבּוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְיִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוּת גָּדוֹל".

"וְכֵן בְּעִנְיַן הַשִּׂמְחָה", אִי אֶפְשָׁר לְחַכּוֹת עַד שֶׁבֶּאֱמֶת יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֶלָּא שֶׁיַּעֲשֶׂה עַצְמוֹ כְּאִילּוּ הוּא שָׂמֵחַ, "וְאִם לִפְעָמִים דַּעְתּוֹ מְבֻלְבָּל וְאֵינוֹ יָכוֹל בְּשׂוּם אֹפֶן לְשַׂמֵּחַ עַצְמוֹ, אָז עָצָתוֹ שֶׁיַּעֲשֶׂה עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא שָׂמֵחַ, וְאַף עַל פִּי שֶׁבִּתְחִלָּה עֲדַיִן אֵין הַשִּׂמְחָה בֶּאֱמֶת בַּלֵּב, אַף עַל פִּי כֵן עַל יְדֵי שֶׁעוֹשֶׂה עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא שָׂמֵחַ, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה אַחַר כָּךְ בֶּאֱמֶת לְשִׂמְחָה", וַאֲפִילּוּ שֶׁבַּהַתְחָלָה בֶּאֱמֶת הוּא לֹא שָׂמֵחַ, זוֹ רַק הַצָּגָה, בַּסּוֹף הוּא יִהְיֶה שָׂמֵחַ.

אֶת זֶה בָּא הַפָּסוּק לְלַמֵּד אוֹתָנוּ, הַסֵּלָם עוֹמֵד אֶצְלְךָ, אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיעַ לַדַּרְגָּה הֲכִי גְּבוֹהָה, אֲבָל קוֹדֶם 'עוֹלִים' וְאַחַר כָּךְ 'וְיוֹרְדִים בּוֹ', אַל תְּחַכֶּה שֶׁהַמַּלְאָכִים יֵרְדוּ קוֹדֶם, שֶׁתַּרְגִּישׁ אֶת הַקְּדוּשָׁה, אֶת הַשִּׂמְחָה, וְרַק כָּךְ תִּתְפַּלֵּל וְתַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם, אֶלָּא קוֹדֶם תִּטַּפֵּס אַתָּה עַל הַסֵּלָם, תַּתְחִיל אַתָּה לִשְׁלֹחַ מַלְאָכִים, תּוֹצִיא דִּבּוּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּלְמַד תּוֹרָה בְּלִי הֶבָנָה, וּתְשַׂמֵּחַ אֶת עַצְמְךָ, אַחַר כָּךְ יִתְקַיֵּם 'יוֹרְדִים בּוֹ', וְהֶבֵן לְמַעֲשֶׂה.

הַדָּבָר הֲכִי גָּדוֹל הוּא לַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם בְּתָמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, רַבֵּנוּ אָמַר עַל מִישֶׁהוּ, אָדָם פָּשׁוּט שֶׁהָיָה גָּר בִּבְרֶסְלֶב (חַיֵּי מוֹהֲרַ"ן, סִימָן תקכ): "אֲנִי מְקַנֵּא אֶת ר' יוֹסְקֶע, שֶׁיָּכוֹל לוֹמַר הַרְבֵּה", בִּבְרֶסְלֶב הָיָה גָּר יְהוּדִי שֶׁהָיָה אוֹמֵר הַרְבֵּה תְּהִילִים וּתְחִינוֹת וּמַעֲמָדוֹת, עָלָיו אָמַר רַבֵּנוּ שֶׁהוּא מְקַנֵּא בּוֹ.

מְעַנְיֵן, הֲרֵי רַבֵּינוּ אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א, סִימָן רעח): "הַצַּדִּיק שֶׁאֵינוֹ מְקַנֵּא שׂוּם צַדִּיק, לֹא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בָּעוֹלָם הַבָּא, רַק אוֹתוֹ לְבַדּוֹ יִתְבָּרַךְ", שֶׁהַדַּרְגָּה הֲכִי גְּבוֹהָה הִיא שֶׁלֹּא מְקַנְּאִים בְּאַף אֶחָד, וְכַיָּדוּעַ רַבֵּנוּ אָמַר אֶת זֶה עַל עַצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁהָיָה הַסִּפּוּר עִם רַבִּי נָתָן, שֶׁהוּא הִתְלַהֵב וְאָמַר שֶׁרַבֵּנוּ הוּא מְשִׁיחַ וְכוּ' וְכוּ'; רַבֵּנוּ לֹא מְקַנֵּא בְּאַף אֶחָד, רַק בָּאִישׁ הַפָּשׁוּט מִבְּרֶסְלֶב שֶׁיָּכוֹל לוֹמַר הַרְבֵּה... זֶה פְּלָאִי פְּלָאִים, כַּמָּה גְּדוֹלָה מַעֲלַת הַתְּמִימוּת וְהַפְּשִׁיטוּת, שֶׁזֶּה גָּבוֹהַּ מֵהַגָּבוֹהַּ בְּיוֹתֵר, אֵצֶל רַבֵּנוּ תְּמִימוּת זֶה הַדָּבָר הֲכִי גָּדוֹל, שֶׁבּוֹ דַּוְקָא כֵּן מְקַנְּאִים.

תֹּאמַר תְּהִילִים, הַלְוַאי שֶׁתֹּאמַר בְּכָל יוֹם אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים וּתְסַיֵּם תְּהִילִים בְּכָל שָׁבוּעַ. רַבֵּנוּ אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב', סִימָן עג): "מִי שֶׁרוֹצֶה לִזְכּוֹת לִתְשׁוּבָה, יִהְיֶה רָגִיל בַּאֲמִירַת תְּהִלִּים, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסֻגָּל לִתְשׁוּבָה". מְסַיֵּם רַבֵּינוּ, אִם אָדָם זוֹכֶה וְאוֹמֵר תְּהִלִּים, אֲפִילּוּ שֶׁאֵין לוֹ שׂוּם הִתְעוֹרְרוּת, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִתְעוֹרֵר לִתְשׁוּבָה, עַד שֶׁהוּא זוֹכֶה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְלִהְיוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר.

(עֻצְתּוֹ אֱמוּנָה וַיִּשְׁלַח תשפ"ה)

לכולל, שזו הצדקה הכי גדולה. אדם חושב שהרי גם הוא היה בכולל שנה שנתיים אחרי החתונה, והוא חושב שמדובר באותו סוג, אבל האברכים של הכולל הזה הם משהו אחר לגמרי. ראש הישיבה שליט"א סיפר שאין לנו מושג מה אברכי הכולל עושים, איך הם עובדים את השם יתברך במסירות נפש, כל חייהם הם רק תורה, תפילה ועבודת השם, ואשרי מי שזוכה להבין זאת ולתמוך בזה, ולהיות שותף בזה, וזה מביא כל מיני השפעות טובות לאדם. ושם במקום אכן התחייבו תומכים רבים לתת סכומים גדולים יותר לכולל במשך השנה.

בערב, אחרי תפלת ערבית, הוגשה סעודה עשירה שראש הישיבה שליט"א אכל ביחד עם התומכים החשובים. הנוכחים שאלו הרבה על הביוגרפיה של ראש הישיבה שליט"א, וראש הישיבה שליט"א סיפר פרטים מעניינים רבים מתולדות חייו, על התקרבותו לרבנו מההתחלה, ועוד שיחות מרתקות רבות.

אי אפשר להעלות על הכתב את רגשות המשתתפים ב"יום שכולו תורה" ההיסטורי הזה; כשדיברנו עם כמה מהם, אמרו כולם פה אחד שדבר כזה עוד לא היה בהיסטוריה של היכל הקודש. התכניות הרבות והנאות, השיחות והידיעות הרבות שראש הישיבה שליט"א שוחח עם הקהל במשך כל היום, דברים שמעולם עוד לא דובר עליהם, ובכלל כל האווירה הנעימה ששררה שם, אי אפשר לתאר.

זה יהיה בודאי חיזוק גדול לאנשי שלומנו, להתאמץ יותר מעכשו ולהמשיך לתמוך באברכי הכולל החשובים, לעזור שיהיה אפשר לשלם להם בזמן, כדי שהכולל הקדוש יוכל להמשיך ביתר שאת וביתר עז.

שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּרֶסְלֶב

הַכִּבְשָׁה הַשְּׁחוֹרָה

שְׁאֵלָה:

לִכְבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רָצִיתִי לִשְׁאֹל לְגַבֵּי הַבְּעָיָה שֶׁלִּי. אֲנִי אָדָם מְאֹד מֻפְנָם, וְזֶה מַפְרִיעַ לִי כְּבָר יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר שָׁנִים. אֲנִי מְאֹד סָגוּר, אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ לְהִפָּתַח לַאֲנָשִׁים. הַיּוֹם זֶה מַפְרִיעַ לִי מְאֹד בָּעֲבוֹדָה שֶׁלִּי, אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ לְהַשְׁמִיעַ אֶת דַּעְתִּי בֵּין שְׁאָר הָעוֹבְדִים.

יֵשׁ סְבִיבָה מְאֹד נְעִימָה בָּעֲבוֹדָה שֶׁלִּי, אֲנִי עוֹבֵד שָׁם כְּבָר יוֹתֵר מִשָּׁנָה, אֲבָל הָיִיתִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵהָעֲבוֹדָה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה שָׁם עַכְשָׁו, אֲנִי עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה דֵּי פְּשׁוּטָה, הָיִיתִי יָכוֹל לִהְיוֹת מְקֻבָּל יוֹתֵר, כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת מַשֶּׂהוּ יוֹתֵר מִזֶּה. אֲבָל אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ לְהַרְאוֹת עוֹצְמָה לַאֲנָשִׁים כְּדֵי שֶׁיִּרְאוּ שֶׁאֲנִי בֶּאֱמֶת כֵּן שָׁוֶה.

אֲנִי מַרְגִּישׁ וַאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַף פַּעַם לֹא בָּנוּ אוֹתִי. מִילְּדוּת אַבָּא שֶׁלִּי צָעַק עָלַי הַרְבֵּה וְהִרְבִּיץ לִי יוֹתֵר מִכָּל הָאַחִים, כִּי הָיִיתִי מְאֹד פָּרוּעַ, מְמִילָּא תָּמִיד נִשְׁאַרְתִּי "הָרַע" בַּמִּשְׁפָּחָה, וְלֹא קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּלִּים הַטּוֹבוֹת וְהַהֲכָנָה שֶׁהָיִיתִי צָרִיךְ כְּדֵי לְחִיּוֹת.

אַף פַּעַם לֹא יָכֹלְתִּי לְהִתְקַדֵּם בָּרָאוּי וְלִלְמֹד בַּיְשִׁיבָה כִּי הָיִיתִי מְדֻכָּא וְסָגוּר. כְּבָר נִסִּיתִי כָּל מִינֵי מְטַפְּלִים רְגִשִׁיִּים, וַאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֶת הַדֶּרֶךְ הַחוּצָה, זֶה מַפְרִיעַ לִי עַכְשָׁו מְאֹד לִמְצֹא שִׁדּוּךְ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לַעֲנוֹת לִי עִם עֵצָה.

יִישַׁר כֹּחַ עַל הַשֵּׁעוּרִים, וְשֶׁיִּהְיוּ לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א כֹּחוֹת מִלְמַעְלָה לְהַמְשִׁיךְ הָלְאָה עַד בִּיאַת הַגּוֹאֵל.

יִישַׁר כֹּחַ

תְּשׁוּבָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ יוֹם א' פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב, ט"ו כִּסְלֵו, שְׁנַת ה'תשע"ח

לִכְבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הָעֵצָה לְבַטָּחוֹן עַצְמִי הִיא אֱמוּנָה; כְּכָל שֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ יוֹתֵר שֶׁאֵין שׁוּם דָּבָר מִלְבַד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֱלִקוּת, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא בְּכָל דָּבָר, בְּדוֹמֶם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר - הַכֹּל רַק לְבוּשׁ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֶה מַכְנִיס בָּאָדָם בִּטָּחוֹן, זֶה גּוֹרֵם שֶׁהָאָדָם יִהְיֶה בָּטוּחַ בְּעַצְמוֹ. רַק אֱמוּנָה הִיא הַדֶּרֶךְ לְהִבָּנוֹת, אֱמוּנָה הִיא הַדֶּרֶךְ הַיְחִידָה לָצֵאת מִכָּל הַסְּפֵקוֹת וּמִכָּל הַבִּלְבּוּלִים.

אֵיךְ זוֹכִים לֶאֱמוּנָה חֲזָקָה? אוֹמֵר רַבֵּנוּ (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מד) עַל הַפָּסוּק (תְּהִלִּים פט, ב): "אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי"; כְּכָל שֶׁאָדָם מְדַבֵּר יוֹתֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּךְ הוּא זוֹכֶה יוֹתֵר לָדַעַת שֶׁאֵין שׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם מִלְבַד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. פָּרָנָסָה - נוֹתֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁדּוּךְ - נוֹתֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל מַגִּיעַ רַק מִמֶּנּוּ. בֶּרֶגַע שֶׁחַיִּים עִם אֱמוּנָה הַחַיִּים שׁוֹנִים לְגַמְרֵי, לֹא מִתְבַּלְבְּלִים מֵהַשֵּׁנִי, כְּבָר לֹא מְפַחֲדִים מֵהַשֵּׁנִי, כְּבָר לֹא חוֹשְׁבִים מָה הַשֵּׁנִי יַגִּיד עָלַי, מַה חוֹשְׁבִים עָלַי הַחֲבֵרִים וְכוּ', חֲזָקִים עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

נָכוֹן, אַתָּה עוֹבֵר קָשָׁיִים, אַתָּה סָגוּר וְעִצּוּב, שְׁנוֹת הַיַּלְדוּת שֶׁלְּךָ עוֹלוֹת לְךָ כָּל הַזְּמַן בַּזִּכָּרוֹן, אַתָּה רוֹאֶה אֵיךְ צוֹעֲקִים עָלֶיךָ, אַתָּה לֹא מַפְסִיק לְזָכֹר אֵיךְ שׁוֹבְרִים אוֹתְךָ, עוֹלֶה לְךָ כָּל הַזְּמַן בְּמַחֲשָׁבָה מַה שֶׁצָּעֲקוּ עָלֶיךָ אֲלֵפֵי פְּעָמִים: "אַתָּה כְּלוּם", "מִמְּךָ לֹא יֵצֵא כְּלוּם" וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְזָכֹר מַה שֶּׁרַבֵּנוּ אוֹמֵר (שִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן כו): "אֱצֶל הָעוֹלָם הַשִּׁכְחָה הִיא חִסָּרוֹן, אֲבָל אֶצְלִי - אוֹמֵר רַבֵּנוּ - הַשִּׁכְחָה הִיא מַעֲלָה גְּדוֹלָה", כִּי כְּשֶׁזּוֹכְרִים כָּל מַה שֶּׁעָבַר אִי אֶפְשָׁר לְהַתְחִיל דַּף חָדָשׁ בַּחַיִּים, מְזַלְזְלִים בְּעִצְמֵנוּ עִם הֶעָבָר, אֲבָל כְּשֶׁשּׁוֹכְחִים מַה שֶּׁהָיָה, עוֹשִׂים הַתְחָלָה חֲדָשָׁה, אֲזַי אֶפְשָׁר לְהַתְחִיל מֵחָדָשׁ, אֲזַי מַצְלִיחִים בַּחַיִּים.

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ, שֶׁתִּתְרַגֵּל לְהָשִׂיחַ אֶת לִבְּךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׂפָה הַפְּשׁוּטָה שֶׁלְּךָ, תְּסַפֵּר לוֹ כָּל מַה שֶּׁעָבַר עָלֶיךָ, אֵיךְ בִּזּוּ אוֹתְךָ בְּמֶשֶׁךְ כָּל שְׁנוֹת הַיַּלְדוּת שֶׁלְּךָ, אֵיךְ הִשְׁפִּילוּ אוֹתְךָ, תְּסַפֵּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁאַתָּה זוֹכֵר, כָּל פְּרָט קָטָן, אֶת כָּל הָרְגָשׁוֹת שֶׁלְּךָ אֵיךְ הֶחְזִיקוּ אוֹתְךָ כַּ'כִּבְשָׂה הַשְּׁחוֹרָה' בֵּין הָאַחִים שֶׁלְּךָ, תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, תַּעְזֹר לִי, תִּתֵּן לִי אֱמוּנָה חֲזָקָה שֶׁאַאֲמִין שֶׁאַף אֶחָד לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לִי כְּלוּם, אֲנִי רוֹצֶה לְהַאֲמִין שֶׁהַפַּרְנָסָה שֶׁלִּי מַגִּיעָה רַק מִמְּךָ, הַשִּׁדּוּךְ שֶׁלִּי מַגִּיעַ רַק מִמְּךָ, תַּעְזֹר לִי שֶׁאֶהְיֶה שָׂמֵחַ, תַּעְזֹר לִי שֶׁלֹּא יְעַנְיֵן אוֹתִי מַה פְּלוֹנִי אוֹמֵר וּמָה אַלְמוֹנִי אוֹמֵר", כָּךְ תְּדַבֵּר אֲלָיו, עַד שֶׁהָאֱמוּנָה שֶׁלְּךָ תִּהְיֶה חֲזָקָה מְאֹד. אָז כְּבָר לֹא יְעַנְיֵן אוֹתְךָ מַה פְּלוֹנִי אוֹמֵר עָלֶיךָ וּמָה אַלְמוֹנִי חוֹשֵׁב עָלֶיךָ, אַתָּה תִּהְיֶה חָזָק עִם עַצְמְךָ.

אַתָּה כּוֹתֵב לִי שֶׁכְּבָר הָיִיתָ אֵצֶל כָּל הַמְּטַפְּלִים וְאַף אֶחָד עֲדַיִן לֹא הִצְלִיחַ לַעֲזֹר לְךָ; עַכְשָׁו כְּשֶׁכְּבָר רָאִיתָ בְּעַצְמְךָ שֶׁאַף אֶחָד לֹא יָכוֹל לַעֲזֹר לְךָ, תּוּכַל לוֹמַר מַה שֶּׁיִּתְרוֹ אָמַר (שְׁמוֹת יח, יא): "עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל ה'

> BreslevCenter.com\answers <

מִכָּל הָאֱלֹהִים״; חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה אוֹמְרִים (מְכִילְתָּא יִתְרוֹ א, יב) שֶׁיִּתְרוֹ עָבַד אֶת כָּל הָעֲבוֹדוֹת זָרוֹת, הוּא לֹא הִשְׁאִיר אַף אַחַת, וְהוּא רָאָה שֶׁהַכֹּל שְׁטְיוֹת. עַכְשָׁו, כְּשֶׁהִתְצַיֵּת לָעֲצָה שֶׁל רַבֵּנוּ, תַּתְחִיל לַעֲשׂוֹת 'הִתְבּוֹדְדוּת', תָּשִׂיחַ אֶת לִבְּךָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּשְׂפַת הָאֱמֶת שֶׁלְּךָ, תְּסַפֵּר לוֹ כָּל מַה שֶּׁמַּטְרִיד אוֹתְךָ, גַּם אַתָּה תֹּאמַר: ״עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל ה' מִכָּל הָאֱלֹהִים״, 'אֲנִי' יוֹדֵעַ שֶׁרַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לַעֲזֹר לָאָדָם.

אֵין שׁוּם דֶּרֶךְ לִבְנוֹת ״בִּטָּחוֹן עַצְמִי״, רַק עַל יְדֵי הָעֲצָה שֶׁל רַבֵּנוּ, רַק עַל יְדֵי ״אֱמוּנָה״; הַרְבֵּה מְאֹד אֲנָשִׁים עוֹבְרִים מַה שֶּׁאַתָּה עָבַרְתָּ, נִגְרָרִים מִמְּטַפֵּל אֶחָד לַשֵּׁנִי, מוֹצִיאִים מָמוֹן וְדָמִים, ״וּבֵינְתַיִם עוֹבְרִים כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים״, וְסוֹבְלִים לְדַאֲבוֹנָנוּ יִסּוּרִים פְּנִימִיִּים הַשֵּׁם יְרַחֵם. כָּל הַיִּסּוּרִים שֶׁיֵּשׁ, לֹא מַגִּיעִים לְיִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ - יִסּוּרִים פְּנִימִיִּים שֶׁהָאָדָם מִתְיַסֵּר בָּהֶם בַּמֹּחַ וּבַמַּחֲשָׁבָה, אָדָם בָּרִיא לֹא יָכוֹל לְהָבִין אֶת זֶה, וְהַשֵּׁם יַעְזֹר שֶׁאַף פַּעַם לֹא נָבִין - אֶת כָּל סוּגֵי הַמַּחֲלוֹת הָרָעוֹת שֶׁהָאָדָם עוֹבֵר מִמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת. רַק רַבֵּנוּ יָכוֹל לְרַפֵּא אֶת הָאָדָם עִם הָעֲצוֹת הַנִּפְלָאוֹת שֶׁלּוֹ, כְּפִי שֶׁרַבֵּנוּ סִיֵּם אֶת הַמַּעֲשֶׂה מִשְּׁבָעָה בֶּעטְלֶערְס (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יג): ״וַאֲנִי רוֹפֵא אוֹתָהּ״; לְרַבֵּנוּ יֵשׁ כָּל כָּךְ הַרְבֵּה חִדּוּק וְעֵצוֹת קַלּוֹת אֵיךְ אָדָם יָכוֹל לָצֵאת מֵהַמַּחֲשָׁבוֹת הָרָעוֹת שֶׁלּוֹ.

תִּקָּבַע לְךָ שִׁעוּר בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ וְתַתְחִיל לְקַיֵּם אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ; צֵא לְטִיּוּל בְּכָל יוֹם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תְּסַפֵּר לוֹ כָּל מַחֲשָׁבָה שֶׁיֵּשׁ לְךָ, תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁיִּתֵּן לְךָ מֹחַ חָדָשׁ, לֵב חָדָשׁ. תִּבְכֶּה אֵלָיו, כִּי רַק זוֹ הַדֶּרֶךְ לְהִבָּנוֹת וְלִהְיוֹת שָׂמֵחַ.

הַשֵּׁם יַעְזֹר שֶׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעִנְיָנִים.

(עֵצוֹת אֱמוּנָה וַיֵּשֶׁב תשע״ח)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **בנציון (בר"נ) יאקאבאוויטש** הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

***

מו"ה **שמעון פרידלאנד** הי"ו בית שמש
להולדת הבן למזל טוב

***

מו"ה **יעקב בלוך** הי"ו בית שמש
להולדת התאומים, בן ובת, למז"ט

***

מו"ה **משולם פייש פעלבערבוים** הי"ו קרית ברסלב
לרגל השמחה של בנו למזל טוב
החתן **אלעזר ארי' פעלבערבוים** הי"ו עב"ג בת
מו"ה **דוד יודא אייזדליס** הי"ו קרית ברסלב

***

מו"ה **נתנאל אייזנער** הי"ו אוקיטשאובי
לרגל השמחה של בנו למזל טוב
החתן **ישראל אייזנער** הי"ו עב"ג בת
מו"ה **אלי' קורץ** הי"ו סוואן לעיק

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

"יום שכולו תורה" – הכרת הטוב לתומכי כולל היכל הקודש

השבוע ביום ראשון פרשת ויצא התקיים יום היסטורי של ממש, "יום שכולו תורה", כאשר כולל היכל הקודש המוכר לכולם מקרית ברסלב ליבערטי עבר ליום אחד לאולם המפואר של מלון ארמון, יחד עם תומכי הכולל החשובים, בהשתתפות ראש הישיבה שליט"א, במטרה להביע הכרת הטוב לתומכים החשובים של הכולל הקדוש.

היום נפתח בבוקר בשיעור של ראש הישיבה שליט"א, שלמד דף גמרא. לאחר מכן התפללו שחרית, ואחר כך הוגשה ארוחת בוקר עשירה, עם שיחות יפות ונעימות עם ראש הישיבה שליט"א.

שיא היום היה בסדר הלימוד, כאשר כל אחד התיישב ללמוד יחד שלחן ערוך אורח חיים סימן רמ"ג, הלכות שכירות וקבלנות. המו"ץ החשוב שליט"א, ראש הכולל, פתח את הסדר בהנחת יסודות ההלכות, עם שאלות אקטואליות הנוגעות לבעלי בתים ולאברכים עובדים, ולאחר מכן למדו התומכים את הסימן יחד עם אברכי הכולל. ראש הישיבה שליט"א הסתובב בין החברותות, שאל שאלות ונכנס בלהט למלחמתה של תורה, וליבנו את כל ההלכות עד הפרט האחרון, במשך כשעתיים. לאחר מכן סיים המו"ץ שליט"א בשיעור כללי על העניינים להלכה למעשה, ודנו בשאלות שונות לעובדא ולמעשה. בין השאר דנו האם מי שלקח מישהו שיסייד דירה ריקה אם הוא צריך לשלוח אותו הביתה לפני שבת, האם מותר להשכיר דירה לעסק של גוי שיהיה פתוח בשבת קודש, מה עושה מי שנמצא ברכבו באמצע כביש מהיר בערב שבת בזמן ואינו יכול להגיע ברגל לעיר, ועוד הרבה שאלות הנוגעות להרבה יהודים מדי שבת בשבתו. התומכים החשובים הרגישו על בשרם מה זה להיות אברך כולל, הם ראו מקרוב איך אברכי הכולל בקיאים ומעמיקים בשלחן ערוך הלכה למעשה, איך הם מנצלים את הזמן לעלות בתורה ובהלכה, עד שהם יכולים לפסוק שאלות.

לאחר מכן התקיים פאנל מרתק של שלושה אברכי כולל חשובים, הר"ר יעקב לעזער שליט"א, הר"ר יחזקאל שארף שליט"א, והר"ר יודל פעלדמאן שליט"א. את הפאנל הנחה מו"ה אליעזר זוסיא ווערטהיימער הי"ו, ששאל את האברכים שאלות מעניינות שונות, מה נותן להם את החיזוק להשאר ללמוד בכולל, למה הם לא יוצאים לחפש יותר פרנסה, איך הם מתנהלים בחיים עם משפחה גדולה בלי עין הרע כשהם אברכי כולל המקבלים שכר בצמצום, ואיך עובד ה"סדר דרך הלימוד" אצל אברך כולל שלומד ועמל כל היום ומבין היטב את הלימוד. הקהל נהנה מאד מהפאנל המעניין ומהשאלות והתשובות הקולעות.

אחרי תפלת מנחה התפתחה שוב שיחה נאה של ראש הישיבה שליט"א עם התומכים. ראש הישיבה שליט"א הדגיש מאד את המעלה של נתינת כסף

<<<<

זמנים

	מנחה וקבלת שבת	שחרית שב"ק	מנחה ושל"ס	שיעור דף היומי	חבורה
ירושלים | רח' רבי נחמן מברסלב 15	20 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	19:30	---
בני ברק | רח' ירושלים 2	30 דק' לאחר זמן הדה"נ	9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	---	---
טבריה | רחוב אהבת ציון 17	15 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	20 דק' לפני השקיעה **מנחה מעריב ימי חול בזמן**	אחרי מעריב	---
אלעד | רחוב הרב יוסף קארו 5	10 דק' אחרי השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	20:30	**יום רביעי בשעה 21:30**
בית שמש |					
בית שמש רמה ד'-3 | רח' נהרדעא 24	10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	---	---
מודיעין עילית | רשב"י 19	10 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	30 דק' לפני השקיעה	21:30	**יום רביעי בשעה 21:30**
יבנאל | רחוב המייסדים	5 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק' לפני השקיעה **מנחה מעריב ימי חול בזמן**	---	**חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30**
צפת | רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)	10 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	21:15	**שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15**

> BreslevCenter.com <

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד **079.70.400.66**
ארה"ב 212-444-9191 | **ארגנטינה** 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | **קנדה** 438-300-8080 | **בלגיה** 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth. org / הודעות 058-637-7799

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד **079.70.400.69**
ארה"ב 212-444-9169 | **ארגנטינה** 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | **קנדה** 438-320-9090 | **בלגיה** 323-500-3462
לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com